

മഹാരാജാവു്
 തിരുമനസ്സിലെ
 ജനയിതി മറുപടി തീർച്ച
 വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
 ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
 നിന്നു് കണ്ടെടുത്തു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സു
 കൊണ്ടു തന്നെ പകർത്തി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ.

- ൧൩. ലക്ഷണാസ്വയംബരം.
- ൧൪. ലക്ഷണാസ്വയംബരം
 (ചെറേ ഒന്നു്).
- ൧൫. ഗോവൽനൊലാരണം.
- ൧൬. രാമാനുചരിതം.

എറണാകുളം:
 കൊച്ചി സർക്കാർ അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.
 ൧൧൧൪.

മഹാരാജാവു്
 തിരുമനസ്സിലെ
 ജനയിതി മറുപടി തീച്ചെട്ട
 വലിയമ്മ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
 ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പഴയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ
 നിന്നു് കണ്ടെടുത്തു് മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സു
 കൊണ്ടു തന്നെ പകർത്തി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ചില പാട്ടുകൾ.

- ൧൩. ലക്ഷണാസ്വയംബരം.
- ൧൪. ലക്ഷണാസ്വയംബരം
 (ചെറേ ഒന്നു്).
- ൧൫. ഗോവൽനൊലാരണം.
- ൧൬. രാമാനുചരിതം.

എറണാകുളം:
 കൊച്ചി സർക്കാർ അച്ചുക്കൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിച്ചതു്.
 ൧൧൧൪.

ലക്ഷണാസ്വയംബരം.

(ഹാലംഹലാശനം എന്നപൊലെ).

- മംഗലമെറിന ചെങ്ങണംകുന്നേഴും
മംഗലദൈവതെ വിഷ്ണുമായെ *
- തിങ്ങിന ഭക്ത്യം വണങ്ങുമെൻ മാനസെ
മങ്ങതെ നിത്യം വിളങ്ങിങ്ങണം *
- അംഗനമരക്കു കളിപ്പതിനായൊരു
സംഗീതമിന്നിഹ തീർത്തിടുണെൻ *
- സംഗീതദൈവങ്ങൾ വന്നിടിലും വൃത്ത
ഭംഗാദി തന്നെ ഭവിച്ചിടിലും *
- തുംഗമതികളായുള്ള മഹാജനം
ഭംഗം മധുവിനെ എന്നപൊലെ *
- എങ്ങാനും സാരമുണ്ടെന്നാൽ ഗ്രഹിച്ചിട്ടു
മിങ്ങതിനില്ലൊരു സന്ദേശവും *
- ഭംഗികരവുകളുണ്ടെങ്കിലും മനോ
ഭംഗമെന്നിയ്ക്കൊരു തെല്ലമില്ല *
- ശാർദ്ദൂലചരിതം പാഞ്ഞാലുള്ള പുണ്യ
മെങ്ങുമെ പൊവുകയില്ല നൂനം *
- അംഗകലിംഗകരുപാസ്യവാദിക
ഉണ്ടു മടങ്ങിയിരിയ്ക്കും കാലം *
- രംഗസ്വല ലാക്കു വണ്ഡിച്ചുടൻ മാത്ര
പുംഗവപുത്രീയാം ലക്ഷണയെ *

മനുവു

അംഗജൻതന്റെ ജനകനാകും ഹരി
എങ്ങിനെ വെളി കഴിച്ചെന്നതും

*

സംഗരെ മാറുള്ളവരെ ജയിച്ചതും
സംഗ്രഹിച്ചാക്കവെ ചൊല്ലിടുന്നെൻ

*

൧

(ചാരത്തു വന്ന എന്നപൊലെ).

മുന്നം ബുദ്ധമൽസെനനാ

കുന്ന മദ്രാധിപൻ

കന്യക ലക്ഷണയെ

ന്നുണ്ടായ്യാനു

*

മന്നിടംതന്നിലൊരു

തന്പംഗിയതുപൊലെ

ചിന്നെ എങ്ങുമെ കാണാ

നില്ല നൂനം

*

വന്നു യേശുവനുമായി

ടുന്നൊരു കാലമുണ്ടൊ

ളൊന്നു പകൻ ദൈവ

ഭംഗിയെല്ലാം

*

കന്ദരന്റെ ലീല

യാൻ കൊടിക്കൂറയെ

നിന്ദിച്ചിതവഃളുടെ

കൈശങ്ങളും

*

സുന്ദരിതന്റെ നെത്ര

ലീലയിലതുകാലം

കന്ദപ്പവിലാസങ്ങ

ളുണ്ടായ്യാനു

*

സിന്ദൂരം പവിഴവും

വന്നു വണങ്ങിടേണം

സന്ദൈഹമില്ലധര

ശൈലയൊത്താൽ

*

മനസ്സ്

മന്ദമാസങ്ങൾ കണ്ടാൽ
ചന്ദ്രികയെന്നു ശങ്ക
തൊന്നിത്തുടങ്ങി കാമ
കന്മാക്കെല്ലാം

*

ഇന്ദുബിംബവുമവൾ
തന്നുടെ മുഖവുമ
യെന്നു തുടങ്ങിയൊരു
വൈരമുള്ളിൽ

*

കുന്നിക്കുരു പൊലെയി
രുന്ന മുലകൾ രണ്ടും
കുന്നിനൊടിയുവാ
നാരംഭമായ്

*

നന്നായ് പ്രകാശിച്ചിതു
മൂന്നു വലികൾ മദ്ധ്യ
സാന്ദ്രശൈലമാകും രൊ
മാവലിയും

*

പൊന്നിനു പൊലും ഗച്ഛ
മൊന്നു കറയും നൂന
മിന്നുമവളുടയ
കാന്തി കണ്ടാൽ

*

നന്ദിനിതന്നുടയ
സൈന്ദവ്യദികൾ കണ്ടു
നന്ദിച്ചു പിതാക്കന്മാർ
വാഴും കാലം

*

2

(താമരക്കണ്ണൻ എന്നപൊലെ).

വാരിജോത്സവൻതന്റെ പുത്രനാം
നാരദമുനിപുത്രവൻ
സാരസെക്ഷണ ലക്ഷണതന്റെ
ചാരത്തമ്മാരെഴുന്നള്ളി

*

*

നെരൊടെയവളുൾച്ചൊരിക്കൊണ്ടു
ചെരുന്നവണ്ണം പൂജിച്ചു

*

പാരം പ്രീതനായ് ചൊല്ലി മാമുനി
ചാരുശാത്രിയൊടീവണ്ണം

*

നാരിമാർമണെ ലക്ഷണെ തുണ
സാരമന്ദിരെ കെട്ടാലും

*

ആരു നിന്നുടെ കാന്തനാകുവാൻ
ചെരമെന്നതു ചൊല്ലുന്നെൻ

*

വാരിധിസുതാകാന്തനാകിയ
വാരിജഭളലൊചനൻ

*

വാരിലുള്ളൊരു ഭൃഷുരാജാക്ക
ന്മാരെയെല്ലാമൊടുക്കുവാൻ

*

ഭൂരിഭാഗ്യവാനായിട്ടുണൊരു
ശൈരിതന്നുടെ പുത്രനായ്

*

കാരുണ്യാബ്ധി ജനിച്ചിട്ടുണ്ടതു
നെരു തന്നെ ഗ്രഹിച്ചാലും

*

പെരു കൃഷ്ണനെനിങ്ങിനെ അതി
പുരുഷോത്തമനിക്കാലം

*

ഘോരപുതനാനിഗ്രഹാദിക
ളൊരൊരതുഭതം ചെയ്തവൻ

*

ദപാരകാപുരിതന്നിലങ്ങിപ്പൊൾ
സൈപരമായ്സിച്ഛിടുന്നു

*

മാരനെക്കായിലൊരം സുന്ദരൻ
വീരൻ വൈരികുലാന്തകൻ

*

കാരൊരൊ തുണം ചിന്തിച്ചിടുന്ന
നെരമില്ലൊരൊടുക്കവും

*

- നാരിമാക്തുപൊലെയുള്ളൊരു
പുരുഷനെ ലഭിയ്ക്കുവാൻ *
- പാരമുണ്ടു പ്രയാസമൊക്കിലൊ
സാരംഗൈക്കുണെ ലക്ഷണെ *
- ആരാധിച്ചാലുമിശ്ചരൻതന്നെ
ചെതം നീയവനൊടെന്നാൽ *
- പാരം വിസ്തരിച്ചൊക്കെ ചൊല്ലുവാൻ
നേരം പൊര ഞാൻ പൊകുന്നെൻ *
- നാരദനൈവം ചൊല്ലി മെല്ലവെ
ദൂരത്തങ്ങു ഗമിച്ചിതു * ൩

(അംബികാപദാരവിന്ദം എന്നപൊലെ).

- അംബുജൊരുവന്റെ പുത്രനുംബരെ മറഞ്ഞ ശേഷ
മംബികാസമാനയായ രാജപുത്രിയും *
- കന്മഷാപഹാരിയായ ചിന്മയന്റെ സല്ലണങ്ങൾ
ജന്മകർമ്മവമാദിയൊത്തു മാനസെ *
- ശംബരാരിയായിട്ടന്ന മന്മഥന്റെ ബാണമൊര
ശർമ്മലേശ്വരനായിത്തീൻ സർവ്വദാ *
- രമ്യമാം പദാർത്ഥമൊക്കെ ദുർമുഖനെ സന്തുജിച്ച
നർമ്മകെളിയാളിമാരെടുള്ളതുർമ്മായ് *
- നന്മയൊടു കൈവെടിഞ്ഞു ക്രമുവാണിയുണറക്ക
മമ്മയം ക്രമത്തിലങ്ങറിഞ്ഞിതത്രയും *
- തൻമുഖത്തൊടൊത്ത ചന്ദ്രബിംബമകന്നെനു ചൊല്ലി
സമ്മതിയ്ക്കുയില്ലഹൊ സഖികൾ ചൊല്ലിലും *
- രമ്യശീതവാതമെല്ലമപ്പൊളായവർമനസ്സിൽ
യാമ്യദൂതതാഡനങ്ങളെന്നു തൊന്നി പൊൽ *

ജംബുതുല്യഭൃംഗനാദസംബരങ്ങൾ കെട്ടു കെട്ടു
മംബുജാക്ഷി പെടീ യാടുമൊടി ലക്ഷണം *

ആമുപ്ലവമാസപദിച്ചു സൗമ്യരായ കൊകിലങ്ങൾ
പെണ്ണണിയ്ക്കു കാലകുക്കടാപമങ്ങുളായ് *

സാമ്യമീനസൗരഭം ഹിമാംബുചന്ദ്രനാദിയന്നു
പെയ്യാതിയ്ക്കു ധികതാപകാരണങ്ങളായ് *

നിമ്ലം മനോജ്ഞമായ ബ്രഹ്മരൂപമാത്തുതന്നെ
കംബുകുണ്ഠി കാമബാണവിനയായഹൊ *

കീം ബഹുക്തികൊണ്ടു സർവ്വമമ്മയം സഹിച്ചിടാഞ്ഞു
ധർമ്മനിഷ്ഠനായ ഭൂപനോടു ചൊല്ലിനാൾ * ൪

(ശ്രുകപുരി എന്നപൊലെ).

അരവിന്ദമിഴിയാകുന്നൊരു തന്റെ മകളുടെ
ഹരിതകലുള്ള രാഗമറിഞ്ഞൊരം പ്രീതനായി *

നരപാലൻ ബൃഹൽസേനൻ നിരപിച്ചാനകതാരിൽ
വാരതനതന്നടയ വരനായി വാസുദേവൻ *

വരുവതിനായുള്ളൊരു പെരുവഴിയെതെന്നതും
മുരവൈരിയ്ക്കുല്ലാതെകണ്ടൊരുവനും വിചാരിച്ചാൽ *

അരുതായെയുള്ള തുല്യം വിരവൊടെ കല്പിയ്ക്കുന്നെൻ
തിരിയുന്ന കൂട്ടിലങ്ങു മരുവുന്ന മത്സ്യരൂപം *

പരമങ്ങു തുളകളിൽ ശിരസ്സു ചിലച്ചൊൾ കാട്ടും
ശരമഞ്ചു തൊടുത്തച്ചൊളൊരുമിച്ചു പ്രയാഗിച്ചു *

ഒരു തൊരും വന്നിടാതെ ശിരസ്സുരത്തിടവെണം
പരമഭൃഷ്ണരമായിട്ടൊരു കാഴ്ചം വെണം പിന്നെ *

ധരിത്രീയിൽ വെള്ളത്തിങ്കൽ തരത്തിൽ നൊക്കിയല്ലാതെ
തിരിച്ചു വസ്തുതയൊന്നും ഗ്രഹിച്ചാൻ കഴിവില്ലാതെ *

ഇരിയ്ക്കണമെന്നാൽ പിന്നെ സൂരിയ്ക്കുണ്ട മരൊരാടവൻ
 ധരണിയിൽ നൊക്കിക്കൊണ്ടു ശരങ്ങളെ മെല്ലൊട്ടെയ്തു *
 തരസാ ലാക്കരക്കുവാൻ നരന്മാർക്കു നാലുപല്ല
 പുരഷോത്തമൻ നിനച്ചാലൊരു തടവില്ലതാനും *
 പരവശയായി മെച്ചന്നൊരു മമ പുത്രീതന്നെ
 പരിപാലിച്ചിടവെണം പരമപുരുഷ കൃഷ്ണ *
 ശരണമെനിയ്ക്കില്ല നിൻ ചരണങ്ങളല്ലാതൊന്നു
 മരചനിങ്ങിനെ ചിത്തേ കരുതി ലാക്കു തീർപ്പിച്ചു *
 വരിഷ്ഠരാം നൃപന്മാരെ വരുത്തുവാനായിക്കൊണ്ടു
 തിരിച്ച ഭൂതരെ വിട്ടു ഭരിച്ചു സംഭാരമെല്ലാം * ൫.

(മറുളള ഗൊപിമാർ എന്നപൊലെ).

കെട്ടവർ കെട്ടവരാതു നൃപന്മാർ
 പെട്ടന്നുടൻ പുറപ്പെട്ടുതുടങ്ങി *
 ഒട്ടും കുറയ്ക്കാതെ കൊപ്പുകളെല്ലാം
 കെട്ടിയെടുപ്പിച്ചു വയ്ക്കുകയൊടും *
 എട്ടു ദിഗന്തവും പൊട്ടിടുമാറായ്
 കൊട്ടും ഘോഷത്തൊടും വന്നുതുടങ്ങി *
 ഭൃഷ്ടൻ ജരാസന്ധൻ പൌണ്ഡ്രകുമാരൻ
 പിട്ടെരും സാലുപൻ വിഭർമ്മഹീശൻ *
 കട്ടെടമായപ്പൊൾ കണ്ഡിനംതന്നിൽ
 ചട്ടയായ്ക്കൊയൊരു ചെദിമഹീശൻ *
 ഇഷ്ടനാകും കണ്ണൻ ലാക്കു മുറിയ്ക്കും
 കിട്ടുമെനിയ്ക്കുന്നാൽ കന്യകയെന്നും *
 പൊട്ടപ്പൊരൊത്തു കൊതിച്ചുനജന്മാർ
 കൂട്ടത്തൊടും വന്നു കെഴരവമന്നൻ *
 കാട്ടാളജാതിയ്ക്കു കന്യകയുണ്ടോ
 കിട്ടുന്നവെങ്കിലൊ മത്സഭതന്നിൽ *

കാട്ടെണം പാടവമെന്നിവയെല്ലാം
 നാട്യം നടിച്ചെകലവ്വനുമെത്തി *

ധൃഷ്ടദൃക്തൻ മംഗ്യൻ കാശിമഹീശൻ
 ധൃഷ്ടനാകന്നോരു ഭീഷ്മരും വന്നു *

വിഷ്ണുപാധീശനാം കൈശവനുളിൽ
 ഇഷ്ടംപൊലെ വന്നുകൂട്ടുമൊട്ടക്കും *

വട്ടങ്ങൾ കരണമെന്നാഗതരായി
 ശിഷ്ടന്മാരാകുന്ന പാണ്ഡുസുതന്മാർ *

ശിഷ്ടം മരമുള്ളൊരു ഭൂപതിമാരും
 കൈട്ടും ചുമട്ടുമായെത്തി സമന്തം *

ത്രൈശ്വന്മാരാകുന്ന യാദവരൊടും
 ജെപ്തനൊടും കൂടി വന്നു മുക്കുന്ൻ *

ധൃഷ്ടനൃപൻ വന്ന ഭൂപരെയെല്ലാം
 തൃഷ്ടി വരുത്തിയിരുത്തി യഥേഷ്ടം *

സ്വ

(പാനപൊലെ).

പുണ്ഡരീകദളാക്ഷിയാം കന്യയെ
 തിണ്ണമൊടെയലങ്കരിച്ചീടുവാൻ *

പെണ്ണങ്ങൾ സഖിമാരായചർ വന്നി
 ടെണ്ണങ്ങൾ തുടങ്ങീടിനാരാദരാൽ *

എണ്ണ തെപ്പിച്ചു സർവ്വാംഗവും നല്ല
 വണ്ണമിഞ്ചെയും താളിയും കൊണ്ടുടൻ *

പുണ്യതൊയത്തിൽ തെച്ചു കുളിപ്പിച്ചു
 പെണ്ണിനെ കൊണ്ടുവന്നിടിനാർ ചിലർ *

ദണ്ഡംകൂടാതെ കെട്ടിച്ചു പെട്ടമാൻ
 കണ്ണിതന്റെ തലമുടി ഭംഗിയിൽ *

വണ്ണഗന്ധഗുണാധ്യപുഷ്പങ്ങളാൽ
 മണ്ഡനം ചെയ്യിപ്പിച്ചുളൊരുത്തിയും *

പൂണ്ണചന്ദ്രനൊടുള്ളൊരു സാദൃശ്യം
 പൂണ്ണമാമിതുകൊണ്ടുടൻ നിന്ദുഖെ *
 വണ്ണിച്ചെവമൊരു സഖിയും വര
 വണ്ണിനിയ്ക്കു തിലകം തൊടിയിച്ചാൾ *
 കണ്ണൻതന്നുടെ കാന്തയാകുന്നേരം
 കണ്ണിനല്ലെ വിശേഷം വരണ്ടതും *
 തുണ്ണമീവണ്ണം ചൊല്ലിയൊരു സഖി
 കണ്ണെഴുതിച്ചാൾ കന്യകതന്നുടെ *
 കണ്ണാടിപൊലെ നിമ്ബലമായിട്ടും
 ഗന്ധദൈശമധികം വിളങ്ങാനും *
 കണ്ണുണ്ടുൾക്കമലകാരമായിട്ടും
 കണ്ഡലങ്ങളെ ചെത്താളൊരുത്തിയും *
 ഉണ്ണിക്കണ്ണനു കാണുന്ന നെരത്തു
 കണ്ണിലുണ്ണിയാക്കണമെന്നിങ്ങിനെ *
 നണ്ണി വന്നൊരു നാരി നാസാമണി
 കാന്ധത്തെയുമണിയിച്ചാളെന്നരം *
 എണ്ണമിങ്ങിനെ മൂലുത്തിനെന്നതു
 നിണ്ണയിപ്പാനെളുതല്ലാതുള്ളൊരു *
 കണ്ണികാരാഭമംബരം കാഞ്ചിയും
 പാണ്ഡിത്യമുള്ളൊരുത്തിയണിയിച്ചാൾ *
 വിണ്ണുവരുടെ നാട്ടിലുമില്ലാത്ത
 സ്വണ്ണരതാഭരണങ്ങൾകൊണ്ടുടൻ *
 കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണാതെയൊക്കിനാ
 രണ്ണോജാക്ഷീടെ ദൈവം പലരുമായ് *
 പാണ്ഡരശീലകൊണ്ടു പുതപ്പിച്ചു
 കണ്ണാടിയും പിടിപ്പിച്ചു കന്യയെ *

൨൭൬

പെണ്ണുങ്ങൾ പലർ കൂടീട്ടു കലയാണ
മണ്ഡപംതന്നിൽ കൊണ്ടു നിർത്തിയാർ * ൭.

(ചെത്തി മന്താരം എന്നപൊലെ).

പങ്കജാക്ഷിതന്നെ കണ്ടു പാർത്ഥിവന്മാരതുനേരം
പങ്കജാസ്രുശരമൊര പരിഭ്രമത്താൽ *

വങ്കന്മാരമതിൽ ചിലർ കാട്ടിയൊരു ഗൊഷ്ടിയെല്ലാം
സംഖ്യയില്ല പറയുമൊര പലതുമല്ലെ *

തിങ്കളൊത്ത മുഖം കണ്ടു ബഹുമാനിച്ചൊരു ഭൂപൻ
തൻ കരങ്ങൾകൊണ്ടു കൂപ്പി നമസ്കരിച്ചാൻ *

കൊങ്കകൾ കണ്ടൊരു മന്നൻ കൊതികൊണ്ടു ശിവ ശിവ
ശങ്കര എന്നെഴുന്നൊര തുടങ്ങി നൃത്തം *

തങ്കമൊത്ത നിറം കണ്ടു തകൃതിയെന്നൊരു നൃപൻ
കങ്കണങ്ങളുരിയമ്മാനക്കളിയാടി *

ശങ്ക വിട്ടങ്ങൊരു ഭൂപൻ പാട്ടു പാടി തൊടി പാടി
ശങ്കരാഭരണമിവ പലതുമല്ലെ *

മങ്കമാർമണിയാളെയും വില്ലുമവ്യം ലാക്കും നൊക്കി
സങ്കടപ്പെട്ടൊരു നൃപൻ കരഞ്ഞു പാരം *

പെങ്കൊടിയൊളെ കണ്ടൊരം ചെവി പിടിച്ചുപൊൾ തന്റെ
കിങ്കരന്മാരെയൊരുവനടി തുടങ്ങി *

പെങ്കൊതിയെന്നൊരു നൃപൻ പെണ്ണിനെ കണ്ടു നല്ല
ചെങ്കല്ലരച്ചുകൊടു തിലകമിട്ടാൻ *

തങ്കലൊരു ഗൊഷ്ടിയില്ല വിശേഷിച്ചെന്നൊരു നൃപൻ
കങ്കമമെടുത്തു കണ്ണിലെഴുതി മെല്ലെ *

പൈങ്കിളിമൊഴിയെ കണ്ടു ഭൂമിച്ചുംകൊണ്ടൊരുതന്റെ
പിൻകഴുത്തിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു മന്താരനെകൻ *

കിം കിമെവം മഹാജനം ചിരിയ്ക്കുമാരൊരു നൃപൻ
 ശിങ്കു കളിച്ചിതു കന്യ രസിപ്പാനായി *

അങ്കം ചെമ്പ്യാനതുനൈരമനംഗനൊടൊരു നൃപൻ
 ശംഖു വിളിച്ചെഴുന്നേറ്റു ശരങ്ങളുമായ് *

പെങ്കിടാവിനെ കൊണ്ടൊരു പദ്യം തീർത്തു സഭയന്നിൽ
 സംഘോഷിച്ചു പൊരുളുകൾ പറഞ്ഞാനെകൻ *

എങ്കിലൊ പണ്ടെന്നാദിയായ് പറവാൻ തുടങ്ങി ഏക
 നങ്കുരിയ്ക്കുമാശയെന്നാലവൾക്കെന്നൊത്തു *

നിൻ കരുണ വെണമെന്നോ നൃപതിയൊടപെക്ഷിച്ചു
 പങ്കമുള്ളദിക്കിൽ വീണു നമിച്ചാനെകൻ *

പങ്കജാക്ഷൻ വന്ന നെരം പലക്കമാഗ്രഹം വിട്ടു
 പങ്കജാക്ഷിയെന്നിയ്ക്കിനി ലഭിയ്ക്കുമെന്നം * വ

(സുന്ദരിമാർമണി എന്നപൊലെ).

ചൊല്ലൊരം ഭൂപതിവീര — നൂര
 ഞ്ഞല്ലാവരം വന്ന ശൈഖം *

നല്ലൊരു രംഗസ്ഥലത്തിൽ—ചുറ്റ
 മെല്ലാവരെയുമിരുത്തി *

വില്ലം ശരങ്ങളും ലാക്കം—വച്ചു
 ചൊല്ലി മാത്രേശനുമെവം *

വില്ലാളികളിലൊരുവ—നിഹ
 വില്ലെടുത്താത്തു കലച്ചു *

നല്ല മൊട്ടമ്പുകളുണ്ണു—മെയ്യ
 മെല്ലവെ ലാക്ക മുറിച്ചാൽ *

മല്ലമിഴി മമ പുത്രീ—യിവൾ
 മല്ലികമാലയിട്ടീടും *

- ചൊല്ലുകൂട്ടിങ്ങിനെ കെട്ടു—ക്ഷിതി
വല്ലഭന്മാർ ചിലരെല്ലാം *
- മെല്ലെന്നെഴുന്നെറു ചെന്നു—തട
വില്ലെന്നു ചിന്തിച്ചു ചിത്തേ *
- വില്ലു കരംകൊണ്ടെടുപ്പാൻ—വശ
മല്ല ചിലർക്കു പടുതപം *
- വില്ലെടുത്താൽ ചിലർക്കില്ല—ബലം
നല്ലവണ്ണം കലയെററാൻ *
- ചൊല്ലിയ ലാക്കു മുറിച്ചാൻ—പാര
മല്ലൽ ചിലർക്കെന്നു ഭേദം *
- വില്ലുജമായി ജരാന—സന്ദ
വില്ലു കലയ്ക്കു നിമിത്തം *
- പല്ലുകൾ പൊയിതു പാഞ്ചാ—ലീടെ
കല്യാണെ പൊകാത്തതെല്ലാം *
- സാലപന്റെ മൂക്കു മുറിഞ്ഞു—തല
തല്ലി കരൂരായിപന്റെ *
- കല്യാതയെന്നു കണ്ണൻ—തന്റെ
എല്ലുകൾക്കൊക്കെ നരങ്ങി *
- മല്ലാരിപാതന്മാർ വന്നു—തര
മല്ലെന്നു കണ്ടുകലവുൻ *
- കല്യാണം കാണാനായ്ക്കുന്ന—പടു
വില്ലന്മാർ കൂട്ടത്തിൽ കൂടി *
- വില്ലു ധരിച്ചു പുരുഷ—ന്മാരിൽ
കല്യാതയെന്നു പാതന്മാർ *
- എല്ലാം കഴിഞ്ഞവസാനെ—ലാക്ക
തെല്ലം മുറിയായ്ക്കു മാറി *

ചില്ലാനമല്ലാതെയുള്ള—ചര
 ഞെല്ലാതം മാറിയ നെരം *
 കല്യാണദൈവതതൻറ—കാന്തൻ
 മല്ലരിപുവെഴുന്നെററ *
 ഉല്ലസിച്ചിടുന്ന ചാവം—കര
 പല്ലവംതന്നിലെടുത്തു *
 കില്ല കൂടാതെ കലച്ചി—ട്ടഞ്ചു
 ഭല്ലം തൊടുത്തു പിടിച്ചു *
 തെല്ല നെരം ജലംതന്നിൽ—നൊക്കി
 മെല്ലെന്ന് മെല്ലൊടു വിട്ടു *
 ചെല്ലുന്ന നെരംകൊണ്ടററ—വീണി
 തെല്ലാവതം കാണെ മത്സ്യം * ന്

(മന്ദ്രം മന്ദ്രംവിളയാടി എന്നപൊലെ).

കൊമളാംഗിയായിട്ടന്ന ലക്ഷണയുമല്ലൊൾ
 കൊൾമയിർകൊണ്ടാനന്ദാബ്ബിതന്നിൽ മുങ്ങി *
 താമരദളാക്ഷൻറ സമീപത്തെയ്ക്കായ്കൊണ്ടു
 താമസിച്ചിടാതെ വന്നു ഭംഗിയൊടെ *
 ഭ്രമിതന്നിൽ ചരണങ്ങൾ വിന്യസിയ്ക്കുന്നെരം
 ഹെമമഞ്ജീരങ്ങളുടെ ശബ്ദത്തൊടു *
 പ്രേമം മൂലമായി ലജ്ജകൊണ്ടു പാരം തൻറ
 സോമതുല്യമായ മുഖമൊന്നു താഴ്ത്തി *
 സീമഭംഗിയില്ലാത്തൊരു കണ്ണുകളെ കൊണ്ടു
 ദാമോദരൻടെ മുഖം നൊക്കിക്കൊണ്ടു *
 കാമരസാസ്വന്മാർ മററ ഭൂപന്മാരിലതി
 പാമരന്മാരിവരുന്ന ഭാവത്തൊടു *

൨൮൦

ശ്യാമമുഖമായ കൃഷ്ണഭണ്ടിലഭി
 രാമഹാരമുലയുന്ന ശോഭയൊടും *
 ക്ഷൗരമമാകുമംബര വിളങ്ങുന്നൊരു കാഞ്ചീ
 ദാമങ്ങളിലുള്ള രത്നരശ്മിയൊടും *
 മാമുനിയെവാദികടെ പശുപുഷ്ടിയൊടും
 വെപ്രാമനിയടിയ്ക്കും വാദ്യഘോഷത്തൊടും *
 സാമോദനാം നൃപന്ദ്രകുലനകൊണ്ടിങ്ങു
 സാമാന്യമടിയ്ക്കും വാദ്യശബ്ദത്തൊടും *
 വാമാക്ഷികളുടെ നൃത്തഗാനത്തൊടും നല്ല
 തുമ ചെരും വീണാവണനാദത്തൊടും *
 സാമാജികന്മാരാം ഭൂമിയെവാദികൾ ചൊല്ലും
 സാമവേദനാമഭേദഘോഷത്തൊടും *
 ഭൂമിപന്മാർ ജരാസന്ധനാദികളുമെത്തി
 കൈമമായി നൊക്കിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നരം *
 രാമ ജയ കൃഷ്ണ കൃഷ്ണ എന്നിങ്ങിനെ ഭക്ത്യാ
 ഭീമപാത്മാദികൾ കൂപ്പിക്കൊണ്ടു നില്ക്കും *
 കാമകൊടിസുന്ദരനാം കൃഷ്ണൻതന്റെ കണ്ണെ
 കാമിനീമണി ലക്ഷണാ മാലയിട്ടു *
 ധീമാനാകും ബൃഹൽസേനൻ സന്തോഷത്താൽ ബഹു
 ചാമീകരരത്നാദികൾ കാഴ്ച വെച്ചു *
 പൃഥ്വീകാന്തൻ പ്രിയയെ തെരിലൊറി തന്റെ
 ധാമമാകും ദ്വാരകയ്ക്കു യാത്രയായി * മം

(തൊപകുമാരക എന്നുപൊലെ).

ചെന്താമരപ്പച്ചിൽ മെവിട്ടമിന്ദിരാ
 കാന്തനായിട്ടെന്നൊരുപുനര

ഉദ്യമ

കാന്തകൻ ലാക്ക മുറിച്ചു തൃപസുതാ
കാന്തനായൊരു നെരം

*

സത്തുഷ്ടരായൊരു ഭൂസുരന്മാർ ചില
രന്തികംതന്നിൽ ചെന്നു—ജരാ
സന്ധപ്രഭൃതികളായ തൃപരൊടു
ചൊല്ലി പരിഹാസമായ്

*

എന്തിനു വന്നു തൃപന്മാരെ നിങ്ങളു
മെന്തിപ്പൊൾ ബുദ്ധിക്ഷയം—നല്ല
ചന്തമുള്ളൊരു സമത്വന്മാരെയിനി
താമസിയില്ലെണ്ടു പൊവിൻ

*

താൻതനിയ്ക്കുള്ള കലവിദ്യാസാമത്വം
ചന്തമൊടിയല്ലെന്നാകിൽ—പിന്നെ
സ്വാന്തര്യമുള്ളൊരുഭിലാഷമൊന്നുമെ
സാധിയ്ക്കില്ലെന്നറിവിൻ

*

ഹന്ത ധനുർവ്വേദപാടവമില്ലെങ്കി
ലെന്തിനു ചാടി വന്നു—നിങ്ങൾ
ക്കെന്തെങ്കിലും നല്ല ഭക്ഷണം കിട്ടിട്ടു
മെന്നു നിനച്ചല്ലയൊ

*

എന്തു ലഭിച്ചു പ്രതിഗ്രഹം ചൊല്ലുവിൻ
സന്താപമൊട്ടും വെണ്ടു—പരി
പന്മിയാകുന്നൊരു കൃഷ്ണനെത്തും ദിക്കു
തിങ്ങിനെയല്ലാതുണ്ടോ

*

കാന്തിയെറീടുന്ന കന്യക ലക്ഷണാ
പൈന്തെന്മാഴിയാളിതാ—തന്റെ
കാന്തനായിട്ടു ഹരിയെ വരിച്ചതു
കണ്ടുകൊൾകെല്ലാവരും

*

൨൮൨

അന്തകനാഥനൊട്ടും തിരക്കാമെന്ന
തന്ധാളിച്ചിട വെണ്ട—നിങ്ങൾ
സിന്ധുരവൃന്ദമനൈകമടുക്കിലും
സിംഹത്തിനുണ്ടോ ഭയം

*

അന്തവുമാദിയുമില്ലാത്ത കൃഷ്ണനൊ
ടേന്തിനസൂയ വൃഥാ—യിനി
അന്ത്യകാലത്തു നരകത്തിൽ ചാടുവാ
നാഗ്രഹമൊടല്ലയൊ

*

അന്തകതുല്യഭേദന്മാർ ചിലരപ്പൊൾ
കന്തവുമെന്തി വന്നു—നിങ്ങ
ളെന്തു കലമ്പുന്നതെന്നു പറഞ്ഞപ്പൊ
ളൊടി മഹീസുരരും

*

എന്തു നിസർഗ്ഗമബലന്മാരായിട്ടു
മന്തണരൊട്ടു ചെയ്യാ—മസ്തു
ചിന്തിച്ചിവിണ്ണമിളകാതിരുന്നിതു
മാഗധനാദികളും

* മ.മ

(കല്യാണശീല എന്നപൊലെ).

കണ്ടങ്ങിരിയ്ക്കും ജരാസന്ധാദി
കണ്ടകന്മാരായ രാജാക്കന്മാർ

*

കണ്ടും മഹീസുരവാക്യങ്ങളെ
കൊണ്ടും ചൊടിച്ചവർ കൂട്ടം കൂടി

*

പണ്ടു പലപ്പൊഴും യുദ്ധത്തിങ്കൽ
കണ്ടൊരു രക്തി മറന്നെല്ലാരും

*

കണ്ട ഭൃത്യുക്തികൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
കിണ്ടം പിണയുന്നതൊത്തിടാതെ

*

രവ്യന്ദ

കൊണ്ടുപിടിച്ചു പൊരുതുവാനായ്
ശബ്ദമിട്ടവർ പാഞ്ഞടുത്തു

*

തണ്ടാരിൽമാതിൻ കണവനല്ലൊ
ഉണ്ടായിലെതുമിളക്കമുള്ളിൽ

*

തൊണ്ടന്മാർ ക്രോഷ്ടാക്കൾ ശബ്ദിക്കുമ്പോ
ഉണ്ടാമൊ സിംഹത്തിനുള്ളിൽ ഭയം

*

കണ്ടുകൊടുവിനെന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു
കൊണ്ടൽനെയ്യുണ്ണൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു

*

രണ്ടര നാഴികകൊണ്ടവരെ
മണ്ടിച്ചു പിന്നെ ചിലരെയെല്ലാം

*

രണ്ടായ് പിളന്നു ശരവരിഷം
കൊണ്ടു നരകത്തിൽ യാത്രയാക്കി

*

അണ്ടുകൊൻതന്റെ പുരിയ്ക്കു ചൊല്ലും
കണ്ടുകൂട്ടുന്നരം ബുദ്ധിക്ഷയം

*

ഉണ്ടാകും ദ്വാരക പുക്കു പിന്നെ
തണ്ടാർശരന്റെ തരണി കണ്ടാൽ

*

കൊണ്ടാടും ലക്ഷണതന്റെ വെളി
വെണ്ടുന്നവണ്ണം കഴിച്ചു പിന്നെ

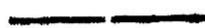
*

വണ്ടാർകഴലികൾ തരണിപ്പാദി
പണ്ടെയുള്ളൊരപെരൊടും കൂടെ

*

ഇണ്ടലകുന്നതിസൗഖ്യമായി
കൊണ്ടു വസിച്ചിതു വാസുദേവൻ

* ൧൨

ലക്ഷണാസ്വയംബരം.

(ചെറേ ഒന്ന്).

(മധുരമൊഴി എന്നപോലെ)

ദക്ഷനായുള്ളൊരു സാംബൻ പണ്ടു
ലക്ഷണയാകുന്ന കന്യകയെ

*

വെളി കഴിച്ച പ്രകാരം ചൊല്ല
ലീലാവില്ലൊലെ കിളിക്കിടാവെ

*

എന്നതു കെട്ടവൾ നെല്ലുവായിൽ
ഇന്ദിരാകാന്തനെ കൂപ്പി ചൊന്നാൾ

*

വിദ്യാഭിമാനികൾ മുന്പനായ
ഭയ്യാധനൻതന്റെ പുത്രിയായി

*

ലക്ഷണമൊക്കെ തികഞ്ഞു നന്നായ്
ലക്ഷണയെന്നൊരു പെണ്ണുണ്ടായി

*

വന്നിതു യേശുവനും പുത്രിയുണ്ടൊൾ
പന്നശകൈതൻ വെളിയുളള

*

കൊപ്പകൾ കൂട്ടി നരവീരരെ
താല്പ്യത്തൊടെ വരുത്തി മൊദാൽ

*

അതുപൊഴുതു ജാംബവതീതനയൻ
അതുലഗുണശാലിയും സാംബൻ ചെന്നു

*

നരപതിവീരന്മാരെ ധിക്കരിച്ചു
തരുണിയെയും കൊണ്ടിങ്ങു ചൊന്ന നെരം

*

പരിഭവമുൾക്കൊണ്ടു കരുവീരന്മാർ
തപരിതമണഞ്ഞാതു തടുത്തു ചൊന്നാർ

*

൧.

(പാർവ്വതീദൈവിയ്ക്കു എന്നപൊലെ).

കണ്ണാദികൾ ഞങ്ങൾ കണ്ടങ്ങിരിയ്ക്കവെ *
 പെണ്ണിനെ മൊഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപൊയാൻ *
 ദണ്ഡമില്ലെന്നു നീയെണ്ണിയതതുതം *
 ദണ്ഡധരാലയം പൊവതിന്നൊ *
 കണ്ഡിനത്തിങ്കെന്നു രാമിണിയെ പണ്ടു *
 കണ്ണൻ തവ താതൻ കൊണ്ടുപൊന്നു *
 അക്കണക്കു നീയുമിക്കൊയ്ക്കും ഭാവിച്ചാ *
 ലീ കുരുവീരന്മാരെടു കൂടാ *
 ഇതഥം പറഞ്ഞവരസ്രുങ്ങൾ തുകിനാർ *
 സതപരം സാംബനം വൈരിതൻറെ *
 വില്ലമവരുടെ തെരം കുതിരയ്ക്കും *
 ചൊല്ലിക്കൊണ്ടെയ്തു മുറിച്ചു സാംബൻ *
 വില്ലാളിവിരന്മാരെല്ലാരുമൊന്നിച്ചു *
 വില്ല മുറിച്ചുടൻ സാംബൻതന്നെ *
 ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കു ഹന്ത പുരി പുക *
 വന്നു നടിച്ചു ജയിച്ചിരുന്നു * ൨.

(കല്യാണി കളവാണി എന്നപൊലെ).

ദോരകതനിലുള്ള *
 പെരന്മാർ സാംബൻതന്നെ *
 ആരാഞ്ഞു കാണാഞ്ഞുഴ *
 നീട്ടുന്നെരം *
 നാരദൻ ചൊല്ലിക്കെട്ടു *
 കെഴരവന്മാർ പിടിച്ചു *
 കാരാഗൃഹത്തിലിട്ടു *
 കഥ കെട്ടുച്ചൊടും *

പുസ്തകം

കൊപിച്ചു യുദ്ധം
ഗോപീവല്ലഭൻതാനും
ചാപബാണാഭി ചക്ര
ജാലത്തൊടും

*

നാഗകൈതനൻ വാഴും
നാഗപുരിയിൽ ചെന്നു
വെഗൈന ചെന്നടുത്ത
നെരം രാമൻ

*

ചാച്ചുയുള്ളവരൊടു
ചെച്ചുകൾ കണ്ണിടുന്നു
തീച്ചയില്ലായ്മ മൂല
മെന്നു ചൊല്ലി

*

ഗാന്ധാരിതനയനെ
ഞാൻതന്നെ ചെന്നു കണ്ടു
സന്ധിച്ചു സാംബനെയും
കൊണ്ടുചൊരാം

*

ഇത്തരമുൾചെയ്തി
ടുത്തമാഗ്രജൻ ഭ്രമി
രുലന്മാർ രിപുകല
വൃദ്ധരൊടും

*

സതപരമേശ്വരനുള്ളി
ഹസ്തിനപുരിയ്ക്കടു
ത്തുദ്യാനദേശംതന്നിൽ
ചെന്നിരുന്നു

*

ധാർത്തരാഷ്ട്രന്മാരൊടീ
വാർത്തകളറിയിച്ചു
നല്ലവരെ പറഞ്ഞ
കുത്തയച്ചു

*

(കൊണ്ടൽവെണി എന്നപൊലെ).

ഉത്തമനാകമുഖവൻ ചെന്നു
 വൃദ്ധനാം ധൃതരാഷ്ട്രനെ കണ്ടു *
 ഭീമവിക്രമന്മാരായ് മെവുന്ന
 ഭീഷ്മദ്രോണകൃപാദികളെയും *
 പന്നകലപജന്തനെയും കണ്ടു
 വന്നിച്ചു ബലൻ വന്നതു ചൊന്നാൻ *
 രാമനാഗതനായതു കെട്ടു
 പ്രേമത്തൊടെ സുയൊധനാദികൾ *
 സാദരം ചെന്നു സല്ക്കാരം ചെയ്തു
 മൊദത്തൊടെ മുസലിയന്നെരും *
 ബന്ധുവൃത്താന്തമന്യൊന്യം പറ
 ണ്തന്തരംഗം തെളിഞ്ഞിരിയ്ക്കുമ്പൊൾ *
 വന്ന കാരണം നന്ദജാഗ്രജൻ
 മന്ദമെന്നിയെ ചൊന്നാനിവണ്ണം * ൪

(അതുനേരം മന്നവന്മാർ എന്നപൊലെ).

ഹന്ത നിങ്ങൾ പലർ കൂടി ഏകനാം ബാലകന്തന്നെ
 ബന്ധനം ചെയ്തതും കഷ്ടം കെഴുവന്മാരെ *
 ബന്ധുഭാവം വിചാരിച്ചു ഞാനെല്ലാം ക്ഷമിച്ചീടുന്നു
 കാന്തയൊടുമയയ്ക്കു സാംബനെ വൈകാതെ *
 ഉഗ്രസൈനനിയോഗങ്ങളിപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പൊ
 ള്ളുഗ്രം വിട്ടു മുരയ്ക്കാമൊ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ *
 ഭൂപമേലിയയാതീടെ രാപമുണ്ടങ്ങതുകൊണ്ടു
 ഭൂപതപം യദുകൾക്കുണ്ടെന്നല്ലൊ പ്രസിദ്ധം *
 കാലിൽ മെവു ചെരിച്ചിപ്പൊൾ മേലിയിൽ ചെരുമാറായി
 കാലമിത്ര പകർന്നതും കഷ്ടമെത്രയും *

ഗോവൽനൊലാരണം.

(ശുകപുരി എന്നപൊലെ).

പുരവൈരി പണ്ടോരു നാൾ കരിവരവേഷം പൂണ്ടു
 കരിണിയാം ഗിരിജയൊടൊരുമിച്ചു രമിയ്ക്കുമ്പൊൾ *
 ഗിരിവരസുതയുടെ സുതനായി ജനിച്ചൊരു
 കരിവരമുഖനൊരം കരുണയാ തുണയ്ക്കണം *
 തുരുവരൻ ഭാരതിയും ഹരികഥ പാവാനായ്
 സരസമൊടനുഗ്രഹിച്ചുരുളണം വണങ്ങുന്നെൻ *
 ധരണിയിൽ കീർത്തിയെരും തിരുവമ്പാടിയിൽ വാഴും
 കരുവരസഖിയെന്റെ പരമദൈവം പത്മനാഭൻ *
 പരിതാപമൊഴിച്ചുള്ളിൽ പരിതോഷം നൽകിടണം
 കരുണാവാരിയെ ഞാനും ചരണങ്ങൾ വണങ്ങുന്നെൻ *
 പുരഹരസുതയാകും ഭഗവതി ഭദ്രകാളി
 കരളിൽ നിൻ കഴലിണ കരുതി ഞാൻ കഥിയ്ക്കുന്നെൻ *
 സഖിമാരും താനുമായി സുഖമൊടുമമ്പാടിയിൽ
 സകലർക്കും പ്രീതിനൽകീട്ടുഖിലേശൻ വളരുമ്പൊൾ *
 ഒരു ഭിന്നം നന്ദഗോപൻ സുരവരയാഗം ചെയ്യാൻ
 നിരുപമതുണനിധി നിഖിലവും വട്ടം കൂട്ടി *
 അതുനേരം മാധവൻതാനറിയാത്ത ഭാവത്തൊടും
 ജനകനെ കൈവണങ്ങി ജനതാപഹാരി ചൊന്നാൻ *

(കല്യാണി കളവാണി എന്നപൊലെ).

താതനാം ഭവാനിച്ഛൊൾ
 ചെതസി മൊദമൊട

രൻ ൦

ങ്ങതും മടിയൊതെന്നൊ
ടൊതിടെണം

*

എന്തൊരു കാരണമീ
കൊപ്പുകൾ കൂട്ടിടവാ
നെന്നൊരു സത്രമിതി
നെന്നു ഫലം

*

ചന്തമൊടിയു പണ്ടെ
പൂർണ്ണാർ ചെയ്യുന്നതൊ
നിന്തിരുവടിയിപ്പൊൾ
സൃഷ്ടിയ്ക്കയൊ

*

നന്ദനഗിരം കെട്ടു
നന്ദഗൊപതമപ്പൊൾ
മന്ദഹാസവും പൂണ്ടു
മന്ദം ചൊന്നാൻ

*

സുന്ദര മമ പുത്ര
നമ്മൾക്കു സുഖമെല്ലാ
മിത്രന്റെ കൃപകൊണ്ടു
വന്നിടുന്നു

*

വൃഷ്ടിയും ഭൂതലത്തിൽ
പുഷ്ടിയും മഹെന്ദ്രന
തുഷ്ടിയില്ലെങ്കിലെല്ലാം
നഷ്ടമാകും

*

ഗൊക്കൾക്കു തുണങ്ങളും
വെള്ളവുമുണ്ടാകുന്ന
തൊക്കുമ്പൊൾ നമുക്കിന്ദ്രൻ
ദൈവമല്ലൊ

*

ഉൽമ

നീക്കം വരുത്തിടാതെ
ചെയ്യണമിദ്രയാഗം
ഭോഷ്ട്യല്ലെ കുമാരക
ധരിച്ചുകൊൾക

*

ഇത്തരം കെട്ട നെര
മുത്തമപുരുഷനു
മുത്തരം പറഞ്ഞിതു
ജനകനൊടു

* ൨

(ഭദ്രകളാമാളികളു എന്നപൊലെ).

.. .. .

കർമ്മമല്ലെ സുഖഭുവകാരണവും

*

വീര പര മത താത ചാരുശീല സുര
വീരനാകമിദ്രനൊരു സാരമില്ല

*

ഭൂരിസുഖപുഷ്ടിയെല്ലാമൊത്തുകാണന്നെരം
പാരിടത്തിൽ പരത്തുന്നതിദ്രനല്ലാ

*

ഗോവൽനം നമ്മളുടെ ദൈവമല്ലെ അതു
ഗോവുലിയ്ക്കു മൂലമെന്നു ബൊധിച്ചാലും

*

തുഷ്ടരായി ഭൂമീസുരരെന്നാകിലൊ ജഗൽ
പുഷ്ടി വരാനിതുപൊലെ മറ്റൊന്നില്ല

*

ഇഷ്ടിയ്ക്കുമാ ഭൂസുരന്മാർ പാത്രമല്ലെ ബഹു
നിഷ്ടയൊടനുഷ്ടിയ്ക്കണം യാഗമിച്ഛാൻ

*

അന്നസു പപായസമുപദംശവും ബഹു
സന്നമായ് ചമച്ചുകൊൾക നിങ്ങളിച്ഛാൻ

*

ശിക്ഷയൊടെ പുജ വെണം ശൈലൈദ്രനും പുന
രിക്ഷിതിതലത്തിലുള്ള വിപ്രന്മാർക്കും

*

ദക്ഷിണകൊണ്ടുവരെ പ്രീതരാക്കീടുവാ
നീക്ഷണം ക്ഷമിയ്ക്കുവെണമെല്ലാവരും

*

൨൯൨

ജംഭവൈരിയ്ക്കുള്ളിലുള്ള ഡംഭകൾ തീർക്കുവാ
നംഭോജാക്ഷനരുളിനാനിപ്രകാരം *

നന്ദഗോപൻ മുതലായ ഗോപന്മാരുമപ്പൊൾ
നന്നിവന്റെ വാക്യമെന്നറച്ചു ചൊന്നാർ *

വിശ്വനാഥനിശ്വരന്റെ വാക്കു കെട്ടാലതു
വിശ്വസിയാത്തവനുണ്ടോ വിശ്വത്തിങ്കൽ *

വാസവനു ചമച്ചുവച്ചുള്ളതെല്ലാമവർ
ഭൂസുരർക്കും തിരിവരും ഭാനും ചെയ്തു *

വാസുദേവൻ തിരിവരരൂപമൊടെ മഖം
ഭാസുരാംഗൻ ഭജിച്ചിതു മൊദമൊടെ *

ഗോപികമാർ ഗോപാലന്മാരെല്ലാവരുമപ്പൊൾ
ഗോപബാലലീല കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു * ൩

(ഗോപകുമാരക എന്നുപോലെ).

രംഭാരമണൻ നിലിമ്പരിൽ മുന്വനാം
ജംഭാസുരാരിതാനു—മപ്പൊൾ
കുന്ദീന്ദ്രനെ കണ്ടു കെസരിയെപ്പൊലെ
വമ്പൻ കയർത്തിടീനാൻ *

ഇന്ദിരാകാന്തനും നന്ദനും ഗോപാല
വൃന്ദവുമെല്ലാവരും—കൂടി
ട്ടിന്നിഹ നമ്മുടെ യാഗം മുടക്കിയെ
ന്നൊത്തു മുഴുത്തു കൊപം *

കണ്ണുകൾക്കായിരമൊന്നു കലങ്ങിനാൻ
വിണ്ണുവർനായകനും—മഹി
മണ്ഡലമിപ്പൊൾ ജലനിധിയാക്കുവ
ന്നെന്നുമറച്ചുകൊണ്ടാൻ *

൨൯൩

ബ്രഹ്മപ്രളയത്തിനുള്ളൊരു മെഘത്തെ
ചെമ്മെ വരുത്തിടീനാ—നവൻ
ബ്രഹ്മാണഡമെല്ലാം മുഴക്കി കണക്കിനെ
വഷം തുടങ്ങിടീനാൻ

*

ഏട്ടു ദിഗന്തരം പൊട്ടിപ്പൊളിയുമാ
റൊട്ടല്ലിടിമുഴക്കം—ബഹു
വൃഷ്ടിയും തൃഷ്ടി പെരുത്തപ്പൊൾ കെകികൾ
നൃത്തം തുടങ്ങിടീനാൻ

*

അർക്കദിഗ്ഗിലുമസ്തമിച്ചീടിലു
മൊക്കെയൊരുപൊലെയൊ—യപ്പൊൾ
ദിക്കുകളല്ലാമിരുട്ടുകളല്ലാതൊ
രിയ്ക്കലുമില്ല ഭദ്രം

*

ശക്തി പെരുത്തൊരു ശീതം സഹിയാഞ്ഞ
ശക്തരായ് ഗൊപാദിക —ഉള്ളാം
ഭുവമൊഴിയ്ക്കുമാ ചക്രായുധൻതന്റെ
തൃക്കാക്കൽ വീണ ചൊന്നാൻ

*

പാലയ പാലയ ഗൊപാലബാലക
പാലയ നാഥ ഹരൈ—നീയും
കാലപുരത്തിലയയ്ക്കാതെ ഞങ്ങളെ
പാലിയ്ക്കു ദീനബന്ധം

*

ഗൊവുന്ദഗൊപാലസങ്കടം കണ്ടപ്പൊൾ
ഗൊവിന്ദൻ ലീല പൊലെ—കയ്യിൽ
ഗൊവർണ്ണാദ്രി പഠിച്ചു കടയായ് പി
ടിച്ചു മടിച്ചിടാതെ

*

ലീലാവിലാസിയാം ഗൊപാലബാലകൻ
ഗൊപിമാരെല്ലാരെയും—ശൈല

ഉൻർ

മൂല സുഖമാണ് സിദ്ധിച്ചു സതപരം
നീലാരവിന്ദനെത്രൻ

*

വാമകരത്തിൽ മഹാദ്രി പിടിച്ചുടൻ
കാമദൻ കൊമളാംഗൻ—കൃഷ്ണൻ
രാമാനുജൻ വലക്കൈകൊണ്ടു ഗ്യാക്കളെ
പാലനം ചെയ്യിടിനാൻ

*

സപ്ത ദിവസമങ്ങവം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ
ശക്രനും വിസ്മയിച്ചാൻ—വഷം
ക്ഷിപ്രം മതിയാക്കി ഗോവൽനാദ്രിയം
തരൈവ വച്ചു കൃഷ്ണൻ

*

ഇന്ദ്രനമൊരം സ്തുതിച്ചു പല വിധം
നന്ദകുമാരകനെ—അപ്പൊൾ
സുന്ദരഗാന്ത്രനും സത്തുഷ്ടനായി സു
ഖിച്ചു വസിച്ചിടിനാൻ

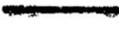
*

ഗോപാലനുമായ് കളിച്ചും പന്തുകളെ
മെച്ചും കഴൽ വിളിച്ചും—കൃഷ്ണൻ
ഗോപീമനസ്സുണ്ടിളക്കിയുമങ്ങിനെ
വാണ മനോഹരാംഗൻ

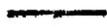
*

ഇങ്ങിനെയുള്ള മുകുന്ദകഥാമൃതം
ഭംഗിയിൽ പാടിക്കൊണ്ടാൽ—മെലിൽ
മംഗലമാത്ര ഭവിയ്ക്കും ഗതി വരു
മംഗനമാക്കു നൂനം

* ര

രാമാനുചരിതം.

(മധുരമൊഴി എന്നപൊലെ).

ആനമുഖവനം വാണിമാതും
 ആനന്ദമൊടെ തുണയ്ക്കുനിയ്ക്കു *
 ആത്തിഹരന്റെ ചരിതങ്ങളെ
 വാഴ്ത്തുവാനായിത്തുടങ്ങുന്നരം *
 മൽ തുടനാഥന്മാരെല്ലാവരും
 നൽപ്രിയമൊടെ തുണയ്ക്കുനിയ്ക്കു *
 വെള്ളഴുപ്പാഴുന്ന രാമചന്ദ്രൻ
 ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു കടാക്ഷിയ്ക്കുണം *
 നാരായണൻ പണ്ടു മാനുഷനായ്
 ഭാരങ്ങളൊടു ജനങ്ങളൊടു *
 ഭാരകയറം പുരി സമ്പത്തൊടെ
 സൈപരമായങ്ങു വസിയ്ക്കും കാലം *
 മെനി കലന്റെ ഭാമതന്റെ
 മാനഹാനിയെ വരുത്തുവാനായ് *
 .. .. .
 മാനസെ ചിന്തിച്ചു പക്ഷിഭ്രമനെ *
 അന്നെരം വന്നവനത്ര നെരെ
 വന്ദനം ചെയ്തവൻ നിന്ന നെരം *
 ആനന്ദമുത്തിയാം കൃഷ്ണൻ താനും
 മന്ദസ്ഥിതം ചെയ്തരുളിച്ചെയ്തു *

മൻന

(യതിനാഥ എന്നപോലെ).

ചാരത്തു വന്നാലും വീര ഗരുഡ നി
കായ്ക്കുണ്ടുളണ്ടു പലതുമിപ്പൊൾ *

ഇന്നു നി ചെയ്തു ചെയ്തു വായുതനയനെ
ആനയിച്ചിട്ടുകു വൈകിടാതെ *

എന്നതു കെട്ടു ഗരുഡനും വെഗനെ
ചെന്നു ഹന്തമാനെ കണ്ടു മൊദാൽ *

ശ്രീകൃഷ്ണൻതന്നുടെ ഭാഷിതമൊക്കെയും
ശ്രീഹന്തമാനൊടങ്ങെവം ചൊല്ലി *

കെട്ടാലും വായുതനയ ഭവാനിന്നു
പെട്ടന്നു പൊരണം പാറകയിൽ *

ഉല്ലാലലൊചനനായൊരു കൃഷ്ണൻ
കല്പനയാലെ ഞാൻ വന്നതിപ്പൊൾ *

ആരുമില്ലാതെൻറെ നെരെ വരുന്നിതൊ
പെരുഷവാക്യങ്ങൾ പൊരും പൊരും *

നിന്നെയും നിന്നുടെ നാഥനെയുമിന്നു
മാനസെ ഞാനുമറിയുന്നില്ല *

വൃഷ്ടികലത്തിലൊരുത്തനെ ഞാൻ മൂന്നും
കാണികൾ ചൊല്ലിട്ടു കെട്ടിട്ടുണ്ടു *

പെണ്ണുങ്ങൾതന്നുടെ കൂറുകൾ വാരിയ
വെണ്ണു പാൽ കട്ടങ്ങു മെവിട്ടുന *

കൃഷ്ണൻറെ ഭൂതനായുന്നതിനെ കണ്ടാൽ
നാണം വളരുന്ന പാറമെങ്കൽ *

പൊരുന്നതില്ല ഞാൻ വീഴ്ചുവാനെങ്കിലൊ
പാറാതെ നീയെന്നെ കൊണ്ടുപൊക *

൨൯൭

കൊണ്ടുപൊവാനായ് തുടങ്ങൊരു നെരത്തു
കൊണ്ടൊരു തല്ലിനാലല്ലൽ പൂണ്ടു *

പാരം വിഷ്ണുനായ് ചെന്നു മുക്കുന്റൊ
ചാരത്തു നിന്നൊരു നെരത്തികൽ *

ആനന്ദമുത്തിയം കൃഷ്ണനതുനേരം
പിന്നെയും ചൊല്ലിനാൻ മൊദമൊടെ * ൨

(താമരക്കണ്ണൻ എന്നപൊലെ).

അല്ലലുള്ളിലുണ്ടാകരുതൊട്ടും
സല്ലാപമിതു കെട്ടാലും *

ഇനിയും നീ ചെന്നു രാമഭൂതൻ ഞാ
നെന്നവനൊടു ചൊല്ലുക *

എന്നാലിന്നിതു കായ്കും സാധിയ്ക്കും
മെന്നു നാഥനരുൾചെയ്തു *

അതു കെട്ടുമൊടു ഗരുഡനും ചെന്നു
കുതുകമൊടിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ *

മമ ഗീരം കെൾക്കു മാരുതാത്മജ
രാമഭൂതൻ ഞാനറിഞ്ഞാലും *

ഭൂവനനായകൻ ദശരഥാത്മജൻ
വൈഭവിയൊടു സഹിതനായ് *

പാരകാപുരി പുകു മെവുന്നു
കാരണാത്മാവു രഘുനാഥൻ *

നിമിഷം നീയങ്ങു ചെല്ലുവാനായി
കമലലോചനനയച്ചെന്നെ *

ഇതി ഗീരങ്ങളെ കെട്ടു മാരുതി
അതിമൊദത്തൊടെ ചൊല്ലിനാൻ * ൩

ഉൻവ

(സുന്ദരിമാർമണി എന്നപൊലെ).

സ്വസ്തി ഭവതു ഗരുഡ—ഭവൺ
 സന്തോഷമൊടിതു കെൾക്ക *
 പക്ഷ്കീരഥാത്മജൻ രാമൻ—തങ്കൽ
 സതപരം ചെയ്യാലും നീയും *
 പിന്നാലെ ഞാനും വരുന്ന—വെഗാൽ
 മാനസെ ചഞ്ചലം വെണ്ട *
 വിശ്വഭക്തനാമീശൻ—തന്റെ
 വാഹനമെന്നൊരു ഭാവം *
 എത്രയുണ്ടതു തീർപ്പാ—നായി
 യാത്രയയച്ചിതു രാമൻ *
 ഇഴരേഴലകിനും വെരാ—യുള്ള
 വാരിജനെത്രനമപ്പൊൾ *
 മായകൊണ്ടേററം മനോജ്ഞ—മായി
 കായാന്യമെന്നി മറച്ചു *
 രാമചന്ദ്രാകൃതി പൂണ്ടു—പിന്നെ
 ഭാമയൊടെവമരുളി * ൪

(മട്ടുമാറി).

വന്നാലും മൽ പ്രിയെ ചാരുഭാമിനി ഭാമെ
 മമ വാക്കു കെൾക്കതിമൊദമൊടെ *
 വൈഭവഹിയാകവെണമിന്നു നീയും വായു
 പുത്രൻ വരുന്നതിൽ മുഖെ സത്യഭാമെ *
 ഭാമെ മൊദമൊടെ അന്തികത്തിൽ
 സീതയായി വസിച്ചാലും വെഗാൽ *
 അംബുജാക്ഷൻതന്റെ ഗിരം കെട്ടു താനും മൊദ
 തൊടെ വാസുദേവൻതന്നൊടെവം ചൊല്ലി *

മുൻ

സീതയാകുവതിന്നു മമ സാധുശീലം
 സാമത്വമില്ലെന്നിടയ്ക്കെപ്പൊലെ *
 താമസത്തെ ചെയ്യിടാതെ വല്ലഭെ നീ
 ജാനകിയായ്വന്നീടുക വെഗാൽ *
 മാധവന്റെ വാക്കു കെട്ടു പിന്നെ എത്രയും
 പാരമണ്ഡലം ചെയ്തു *
 പിന്നെയും പിന്നെയും സാധിയാഞ്ഞു കുണ്ഠിത
 ഭ്രാന്തനവം താഴ്ത്തി നിന്നുളപ്പൊൾ *
 എന്നാലിന്നു വൈദർഭിയെത്തന്നെയ
 ചിട്ടവിനിയ്ക്കു പൊയി *
 എന്നതു കെട്ടുതിനാണതൊടെ മന്ദം
 ചെന്നു മാധവി വസിയ്ക്കും ഗൃഹംതന്നിൽ *
 ഭാമതന്റെ ഭാവം കണ്ടു രാമിണിയു
 മാമൊദത്തൊടെവം ചൊല്ലും ചെയ്തു * ൫

(മട്ടുമാറി).

പരിതാപം കളക ഭാമെ
 പരിചിന്തൊടു നീ .. .. *
 .. .. സീത
 കാരണങ്ങൾ എന്നൊടിപ്പൊൾ *
 വല്ലതെന്നാകിലുമില്ലൊൾ
 നന്മയൊടു ഞാൻ പരിഹസിയ്ക്കാ *
 എന്നതു കെട്ടുമവളും
 മന്ദമായ ഞരച്ചെയ്തു *
 കെട്ടാലും രാമിണി നീ
 കൊണ്ടുവണ്ണൻ ഭഗവാൻ *

രാമനായിട്ടെന്നൊടിപ്പൊൾ
 സീതയാവാനരുൾചെയ്തു *
 എന്നതിനായ്നിവിടെ
 മധവന്റെ കല്പനയാൽ *
 അതിനു . . . . .
 മതിമുഖി ഞാൻ നിന്നൊടിപ്പൊൾ *
 മധുമൊഴിയാൾ കെട്ടടനെ
 മാധവിയും ഗമിച്ചു മുദാ *
 അംബുജാക്ഷൻതങ്കൽ ചെന്നു
 തമിണിയും ജാനകിയായ് *
 തൽക്ഷണം മാതളിയും വന്നു
 ഭഗവാനെ വണങ്ങി മുദാ *
 അതിതരമാം ഭക്തിയൊടെ
 സ്തുതിച്ചിപ്പറന്നു ഭഗവാനെ * ൩൩

(മട്ടുമാറി)

രാമ രാഘവ കൈമളാകൃതെ
 രാജീവായതലൊചന നിന്റെ *
 ചരണപങ്കജം കൈവണങ്ങുന്നെൻ
 കരുണാവാരിയെ കാത്തരുളണം *
 സുഗ്രീവസഖ്യം ചെയ്തു ബാലിയെ
 നിഗ്രഹിച്ചതും രാമ പാഹി മാം *
 വൃഷ്ണീസംഘങ്ങളങ്ങൊരുമിച്ചു
 ഭക്ഷിണാംബുധിസെതു ബന്ധിച്ചു *
 രൂക്ഷരാകിയ രാവണാദിയെ
 ശിക്ഷഭ്രമിയിൽ രക്ഷ ചെയ്തതും *
 നീലലൊചന ഗൌവിന്ദ ജയ
 കമനീയാകൃതെ കാത്തരുളണം *

൩൦൧

മനസി ചിന്തിതം സഫലമെന്നതും
മനതാരികലറിഞ്ഞിടാമല്ലോ

*

വിനതാപുത്രനെയെച്ചതും നിന്നെ
കനിവൊടെ കാണാൻ . . . . .

*

൭

